

PILAR BOULLOSA

"TRAS 2008"

TRAS 2008 té l'objectiu de fer reflexionar l'espectador, interactuar-hi i obrir un diàleg amb ell.

La interacció neix de l'ús de dispositius mòbils connectats a Internet, ja que només amb ells es pot accedir a la informació que hi ha darrere dels codis QR. El contrapunt es troba en l'escletxa digital que es presenta, ja que aquells que no disposin d'aquestes noves tecnologies (persones amb pocs recursos) no tindran accés a aquesta informació, de manera que es paralitzarà la comunicació i es presentarà la frus-

tracció de no poder anar més enllà del que veuen els ulls. Aquest punt d'inflexió és necessari per tal d'establir un diàleg: d'una banda, sobre l'estètica i la funció de l'obra, ja que els codis QR són bells per si mateixos, però no poden ser usats, i, d'altra banda, sobre les diferències socioeconòmiques que aparten el ciutadà de classe baixa de la interacció amb l'obra.

Darrere de cada codi QR, hi ha una frase que explica amb dades reals i contrastades una conseqüència derivada de la crisi nascuda el 2008. Amb això, s'intenta fer reflexionar sobre les catàstrofes que es viuen en els àmbits mundial, europeu i nacional després del crac financer, les quals han afectat directament les classes socials més vulnerables fent més grans les diferències entre rics i pobres.

És per això que els codis QR han estat elaborats amb materials pobres i mitjançant punt de creu, una labor manual que representa el proletariat. La puntada substitueix el píxel i s'usa com a baula entre el passat i el present, entre la tradició i les noves tecnologies.

Les teles elaborades resulten estèticament atractives, una metàfora que mostra que molts d'aquests problemes s'oculten a la societat o són maquillats pels mitjans de comunicació. No obstant això, cal veure-hi més enllà de la seva aparença per trobar i valorar les seves conseqüències.

Codis QR -15x15 cm- cosits amb punt de creu sobre bastidor circular.

PILAR BOULLOSA

Pilar Boullosa (Vigo, 1987) és una artista multidisciplinària i dissenyadora gràfica llicenciada en belles arts per la Universitat Politècnica de València (2010) i postgraduada en disseny gràfic per a la comunicació visual per la Universitat de les Arts de Londres (2013).

Va rebre el premi *Accèssit* al Certame de Artes Plásticas da Deputación de Ourense (2013) i el premi *Art Públic* de la Universitat de València (2010).

També va ser seleccionada en diversos concursos, com el *Mulier, Mulieris* (2014), la *Muestra de Artistas Independientes* (2014), *Hype* (2013), el Certamen de Artes Plásticas y Visuales *Mujeres y Arte* (2011), el Certame de Artes Plásticas da Deputación de Ourense (2011 i 2010), etc.

Ha participat en nombroses exposicions col·lectives tant a Espanya com a l'estranger: *ArtXove* (Pontedeume, 2014), *Olladas de muller sobre a Guía postal de Lugo de Maruja Mallo* (Lugo, 2014) i *Brent Air Fair* (Londres, 2011).

www.pilarboullosa.com

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DEL CATALUNYA

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

lleida
Diputació

bonart

EMBARRAT

ALÁN CARRASCO

“MAN MINUS THE MACHINE IS A SLAVE;
MAN PLUS THE MACHINE IS A FREEMAN”

«*Man minus the Machine is a slave; man plus the Machine is a freeman*» és la citació amb la qual Henry Ford, fundador de la Ford Motor Company, pretenia definir el seu particular pensament entorn de la utilitat de les màquines en pro del desenvolupament d'una classe treballadora especialitzada, dins una estructura de producció de grans quantitats de mercaderia, que excedia la definició del proletariat industrial tradicional.

El 3 de febrer de 1966, Henry Ford II, nét del fundador original, va arribar al Perú per inaugurar, juntament amb el president Fernando Belaúnde Terry, la nova planta de muntatge de la Ford Motor Company del Perú, SA. El projecte fordista del Perú seria avortat cinc anys després. La planta, que havia costat 150 milions de sols d'or (5,7 milions de dòlars nord-americans del 1966) i que prometia (a tall de mantra propagandístic) portar el desenvolupament i el benestar a una part de la classe treballadora de la capital peruana, va ser tancada per ordre del general Velasco Alvarado, president del país a càrrec de l'autoanomenat Govern Revolucionari de les Forces Armades del Perú, després del seu cop d'estat contra Belaúnde Terry.

L'any 1969, el general Velasco endegaria una fallida reforma agrària arreu del país andí, a fi d'acabar amb l'històric latifundisme de l'oligarquia terratinent. El 1975, el general que havia entès impossible la implantació del model fordista en un país on ni tan sols no havia desaparegut el problema de la concentració agrícola seria depositat mitjançant un altre cop d'estat, aquesta vegada del general Francisco Morales Bermúdez, que va deixar ambdós projectes inacabats.

Projecció de diapositives 135 mm, audio en dos canals independents i planxes.

Foto: Concessionari Ford “Comercial del Norte S.A.” inaugurat el 20 de setembre de 1966 a Jesús María, Lima (Perú)

ALÁN CARRASCO

© Pancho de León

Alán Carrasco (Burgos, 1986) és artista visual i editor de continguts de la publicació d'història i crítica de les arts <http://www.situaciones.info>. És tècnic superior en fotografia artística per l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vitòria-Gasteiz i graduat en art i disseny per l'Escola Massana–Universitat Autònoma de Barcelona, institució on ha estat, a més, col·laborador als departaments de Processos Contemporanis de la Imatge i de Cultura.

Durant els darrers anys, ha exercit de docent a la Facultat d'Humanitats de la Universitat Sant Ignasi de Loiola i a l'Institut Superior Toulouse-Lautrec, a Llima (República del Perú). També ha impartit un seminari d'especialització al Centre Cultural d'Espanya de la mateixa ciutat. Ha col·laborat amb el MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona, a l'entorn del projecte *MOR | Museu Oral de la Revolució*. Actualment cursa el màster d'estudis museístics i teoria crítica (Programa d'Estudis Independents, PEI) del MACBA. La seva obra artística ha estat exhibida a Itàlia, Espanya i el Perú.

www.alancarrasco.com

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepapat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepapat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA

MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

EMBARRAT

www.embarrat.cat / www.museutrepapat.cat / www.interseccio.cat

AVALANCHA

“WORKERS LEAVING THE OFFICE”

L'exhibició d'una obra a l'interior d'una fàbrica transformada en espai de creació planteja la mutació d'una economia industrial a una de postindustrial. *Workers leaving the office* se centra en el temps de productivitat laboral, que deixa enrere la divisió del treball marcada pel toc d'entrada i sortida de la fàbrica per donar lloc a una nova rutina que s'estructura com un continuïum. El

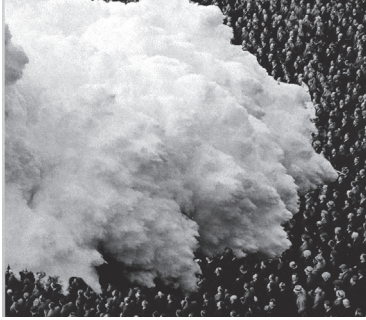
businessman no té una hora d'arribada ni de sortida. I el que és més rellevant: no hi ha una sortida col·lectiva, ja que el nou model laboral se sustenta en l'èxit i la productivitat individuals. Per tal d'explicitar-ho, ens remetem a un símbol fabril: la sortida dels treballadors de la fàbrica, lligada als orígens del cinema de mans dels Lumière i actualitzada per Allan Sekula (*Untitled slide sequence*, 1972) o pels videoartistes Sharon Lockhart (*Exit*, 2008) i Harun Farocki (*Workers leaving the factory in eleven decades*, 2006).

Emperò, el fet de projectar la iconografia fabril a l'interior d'una antiga fàbrica seria redundant. Per visualitzar aquest canvi d'engranatge econòmic, la multinacional i l'executiu han d'envair Cal Trepal. L'espectador se situa davant d'un comptagotes de businessmen que entren i surten de la multinacional. La desesperació davant aquest espectacle individualista esdevé una de les imatges resposta més clares pel que fa a la desaparició de col·lectius de treballadors que es rebel·len, així com de la minva de les seves condicions laborals: la de l'absència d'un cos de treball.

Projecció. Durada: 24 hores

*Fotograma de *Workers leaving the office*

AVALANCHA

Avalancha neix a final de l'any 2013 amb l'afany de crear un grup de treball multidisciplinari en el qual els seus integrants es trobin en un punt on convergeixen la teoria i la pràctica artística. Entre les principals línies de treball a investigar, sempre des de totes dues vessants, hi ha el fet carnavalesc, que es vincula a temàtiques relacionades amb el cos i el ritual, però també amb certes qüestions vinculades a l'espai públic i la seva relació amb el fet artístic.

Actualment, **Avalancha** desenvolupa diversos projectes oberts, en constant revisió, com ara *Capítol III* (plataforma en línia des de la qual es pot analitzar un entorn tan complex en els àmbits físic i social com és el Raval de Barcelona) i *Recorreguts* (que s'apodera de les possibilitats que ofereixen museus com el MACBA als seus webs per dissenyar itineraris o visites a la carta). Aquestes eines serveixen per articular i visualitzar els discursos teòrics o línies d'interès propis.

<http://cargocollective.com/avalancha/>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

AZAHARA CERREZO

“BROTHER, CAN YOU SPARE A DIME?”

FACEBOOK SURT A BORSA
FACEBOOK STARTS TRADING

the are the only only are image, image, or the the products, products, only or or are adult adult adult
adult not not not are are the are are adult adult are are or are are are are are are only
products, products, the the the or or only the or or the are the not not not and user's adult not not
the are the are the only only the the the not not user's not not not not adult user's the and
not user's user's not adult adult adult adult the the the the the adult adult user's user's not are are are
are are adult adult adult are adult and adult not adult adult the adult adult adult adult the adult
user's user's image, are are the adult are and adult adult adult adult adult adult adult image,
image, the image, the image, image, the the the the the adult adult user's user's not are are are
are are adult adult adult are adult and adult not adult adult the adult adult adult adult the adult
local Where age consistent or (i) licenses (i) (i) or must or law, Facebook's permissible, must; (i)
must; must or must; must; must; codes, must; must; law, must; promote law, law, ads or (i) (i) (i) (i)
law, law, law, law, all or must; must; targeting dating dating dating dating Facebook, dating a from
authorization These ii. ii. advertise Facebook, targeted government advertise Facebook, must
provided be users users the and applicable and establishments, targeted, pharmacies must targeted,
establishments, the law provided targeted provided provided provided which which the
establishments, establishments, with and establishments, gambling-specific promote are with and
by hormones, by contain contains prohibited software unexpected, activities software software iii. a
the a v. v. without user; contain that contains that contains by products and and and with promote
promote Facebook, bingo, establishments, establishments, served sports sports online of law are the
products, i, or Gambling or or online Facebook, or sports provided served in law served served served
served the jurisdiction law provided are are are provided ads users the targeted, sale with the with
for prohibited promote gambling-specific establishments, promote offline promote the law laws
target targeted, that establishments, and be users available, in applicable the law Facebook,
Facebook, skill are Facebook, Facebook, provided served the targeted, (iii) i and products products
products herbal herbal products products with promote is, targeted, to and and establishments,
offline the and served law accordance targeted, gambling-specific ii. Pharmaceuticals
gambling-specific is, certified Ads prohibited prohibited targeted, prohibited gambling-specific
to promote gambling-specific targeted, the served served law Facebook, are are countries Facebook, or
products, image, image, the facilitate the image, products, not applicable applicable negatively
negatively may may pages F by except Facebook our Rights written for services, negatively
negatively negatively upon Wall trademark, copyright, upon sole or our negatively negatively for
reserve reserve services, activities, for sale advertising to advertising services, that affect upon
Facebook confusingly Brand upon Rights upon our Ads of of prohibited or the user user or or the
ammunition, text clearly include Unacceptable year the or include Unacceptable discretion or
prohibited directed on that that that status, Harassment Ads status, or not partnership Sex/Naughty
status, the discretion impersonate not on or that status, limited Harassment Harassment limited or by
to people to pages pages F. imply overly linking individual (including people Facebook to

Brother, can you spare a dime? és un projecte que explora les dades macroeconòmiques i les seves possibilitats com a eina de (re)escriptura. Per mitjà d'una aplicació, es reescriuen les normes per a anunciants de Facebook a temps real en funció de les pujades i baixades de la cotització d'aquesta mateixa companyia a la borsa de Wall Street. El document per a anunciants conté, entre d'altres, consells quant al llenguatge que s'ha d'utilitzar o quins tipus de continguts no són admissibles a la xarxa social.

En aquest cas, presentem tres textos que ha generat l'aplicació durant tres dies en què van succeir notícies importants dins la història de Facebook: el dia que va sortir a borsa, el dia que va limitar les històries patrocinades i el dia que va comprar Oculus VR.

Impressió en paper 90 gr. Din A3

AZAHARA CEREZO

Azahara Cerezo (Girona, 1988) és llicenciada en comunicació audiovisual per la Universitat Autònoma de Barcelona i màster d'arts visuals i multimèdia per la Universitat Politècnica de València. Ha estat artista internacional en residència a Flax Art Studios (Belfast, Regne Unit), al MoTA (Museum of Transitory Art; Ljubljana, Eslovènia) i a Digital Arts Studios (Belfast). Recentment, ha presentat els seus treballs a la Fundació Antoni Tàpies (com a part de la programació de la Sala d'Art Jove), Edith-Russ-Haus für Medienkunst (Oldenburg, Alemanya), Píksel

(Bergen, Noruega), l'Oodaaq Festival (Rennes, França) i Krowswork (Califòrnia, EUA), entre d'altres.

<http://azaharacerezo.com>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Nàtalia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

Intersecció

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRREGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DEL CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

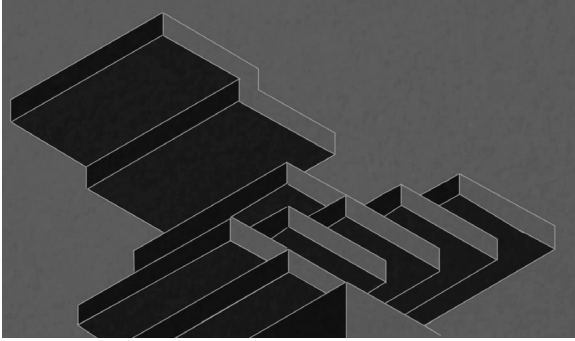
Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

BORJA RODRÍGUEZ ALONSO

“THE FOUNTAINHEAD - (LA DEU)”

Fantasia que brolla del llegat filosòfic que va desenvolupar Ayn Rand als anys quaranta i cinquanta conegut com a objectivisme i de la que en fou la principal obra de divulgació, *The fountainhead (La deu)*, que prenia prestat el llenguatge de l'arquitectura.

Objectivisme, un sistema ètic ego-cèntric que nega l'altruisme i qual-sevol tipus de col·lectivisme. S'auto-

representa com un capitalisme *laissez-faire* amb un fort individualisme i un embolcall de romanticisme barat: homes i dones, lligats a ningú més que a ells mateixos, donant forma a un món millor.

La filosofia de Rand va decaure en el període de la postguerra mundial, però, lluny de desaparèixer, va ressorgir amb més força a començament de la dècada dels noranta. Segons la Biblioteca del Congrés, un dels seus llibres, *La rebel·lió d'Atles*, era el segon llibre més influent als Estats Units, només superat per la *Bíblia*. I el grup més influenciat per la seva heroïcitat èpica i la moralitat basada en l'egoisme van ser els nous emprenedors de Silicon Valley. Empresaris creadors d'ordinadors, biotecnologia, programari, Internet i xarxes digitals. Molts d'ells van batejar les seves companyies (i fins i tot els seus fills) basant-se en l'obra i la vida de Rand. Van muntar sessions de lectura per divulgar la seva ideologia, van finançar el seu museu i, per sobre de tot, es veuen a ells mateixos com a herois randians que donen forma a la seva utopia cibernètica.

Projecció vídeo: 4' 40”

Veure vídeo: <http://vimeo.com/71488436>

BORJA RODRÍGUEZ ALONSO

Borja Rodríguez Alonso (Las Palmas, 1987)

Des dels primers anys del nou segle, hem vist generalitzar-se una sèrie de dinàmiques multitudinàries de participació i d'interrelació entorn d'una infinitat de xarxes socials, blocs i grans repositoris col·lectius d'arxius compartits per milions de persones diàriament.

Borja Rodríguez explora d'una manera crítica aquestes noves dinàmiques socials i les tecnologies que les possibiliten tot convertint-les en els contextos de referència i d'actuació de les seves recerques creatives, estant aquestes conformades pel seu ús com a context específic de creació o com a tema principal d'estudi.

Avui, la percepció del món i de nosaltres mateixos correspon cada vegada més als dispositius tecnològics propis. S'anticipa una nova forma d'identificació generada per la pròpia capacitat d'observar-nos i de transformar-nos per la seva mirada.

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ AGRÀRIA CAL TREPAT DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

EMBARRAT

DANIELA CONTRERAS ROJAS JOSÉ MIGUEL SANTA CRUZ G.

"32º SUR / 73º OESTE"

Els processos de modernització occidental han activat el problema de la memòria. Part de la producció dels romàntics europeus dels segles XVIII i XIX es podria llegir des d'aquesta clau, per exemple. Però, al mateix temps, una gran part d'aquesta memòria ha estat vehiculada per petites màquines: càmeres fotogràfiques, de cinema i gravadores d'àudio. El videoart *32º sur / 73º oeste*, des d'una modernitat alterna (llatinoamericana), neoliberal i

contemporània (postdictadura militar xilena, 1973-1990), s'ubica en aquest enforcall. És un exercici de memòria de petites màquines en el qual un individu fictici s'enfronta a un territori fictici (les coordenades del títol estan ubicades en ple oceà Pacífic, davant per davant de les costes xilenes). És un exercici de memòria audiovisual compost per imatges impossibles per a Xile (metratge trobat d'una família belga dels anys setanta), però que d'alguna manera hi fan pensar (un imaginari al qual es pretén accedir). És un desplaçament que recupera el gest literari de l'escriptor xilè i crític d'art modern Juan Emar a la novel·la *Ayer* (1935), que exposa l'exercici de la memòria com una gran màquina productora de temps a través d'un dispositiu arxivístic d'un present fora del seu temps.

Projecció de vídeo: 16' 41"

Metratge trobat. Enregistrament original 8mm

Any 2013

<https://vimeo.com/84961804>

DANIELA CONTRERAS ROJAS JOSÉ MIGUEL SANTA CRUZ G.

Daniela Contreras Rojas (Brussel·les, 1986). Fotògrafa professional per l'Institut Professional ARCOS i llicenciada en cinema documental per l'Escola de Cinema de Xile.. Ha destacat en ser seleccionada a la galeria Concreta amb el videoart *32º sur / 73º oeste* i a la Segunda Antología de la Fotografía Joven Chilena amb l'obra *Classe touriste*, exhibida al Museu d'Art Contemporani.

L'any 2013, fou premiada amb una beca de creació del Fondo de la Cultura y las Artes de Chile per *32º sur / 73º oeste*. Durant el 2011, va codirigir el documental *Mi sangre plebeya también tiñe de rojo*, premiat al Diva Film Festival. Actualment, resideix a Barcelona i estudia amb la beca del Fondo Audiovisual de Chile el màster d'antropologia visual a la Universitat de Barcelona, alhora que integra el col·lectiu de fotografia Fotógrafas de Papel.

<http://www.danielacontreras.com>

José Miguel Santa Cruz G. (Santiago de Xile, 1983). Teòric cinematogràfic i realitzador audiovisual per la Universitat ARCIS (Santiago de Xile). Ha treballat en els àmbits del cinema, la gestió cultural i com a curador. Va estudiar el màster de teoria i història de l'art a la Universitat de Xile.

És autor dels llibres *Imagen-simulacro: estudios de cine contemporáneo* (2010), *Imagen-sintética: estudios de cine contemporáneo* (2013) i *La inquietud del rostro. Narrativas del aparecer del rostro cinematográfico* (agost de 2014).

Actualment, fa el doctorat al Departament d'Història de l'Art de la UB.

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrrrega
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Nàtalia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRREGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrrrega, Martí Gasull

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

lleida
Diputació

bonart

EMBARRAT

FERMÍN DÍEZ DE ULZURRUN

“ARBEIT MACHT FREI (SHIFT WORK)”

Peça sonora composta d'un automa-
tisme elèctric que activa una sirena
de canvi de torn a intervals de vuit
hores (06.00-14.00-22.00 h, de dilluns
a diumenge). La peça sona, indepen-
dèntment de l'assistència de públic,
sempre a les 06.00 h, a les 14.00 h i
a les 22.00 h, sincronitzada amb la
majoria de les fàbriques.

Descripció conceptual. En el context
d'una organització del treball basada en la propietat dels mitjans de producció i amb l'ob-
jectiu de la cerca de maximitzar-ne el rendiment, sorgeix al segle XIX el treball per torns,
shift work, 24/7, de relleus, etc.

La peça planteja la paradoxa de la divisió del treball en un moment de la història en el qual
el nombre de persones que atenen ritmes de treball ha disminuït notablement i planteja un
canvi de paradigma quant als models de producció, amb la irrupció del P2P, el codi obert
i moltes altres metodologies i tecnologies que, des del comú, pretenen repensar des dels
models de producció imperants fins a la possibilitat de la propietat comuna dels mitjans de
producció.

Mecanisme elèctric amb sirena

Full Excel amb PC

FERMÍN DÍEZ DE ULZURRUN

Fermín Díez de Ulzurrun (Pamplona, 106 dF, després de Ford)

Dissenyador industrial, postgraduat en direcció de plantes industrials per la Universitat Politècnica de Catalunya. Compagina la seva tasca professional com a director industrial en una empresa del sector de l'automoció amb la seva carrera com a artista plàstic. Ha estat becat pel Govern de Navarra i pel CIEC per tal de realitzar diverses exposicions, entre les quals cal destacar: «¡Reunión!», a la galeria Windsor Kulturgintza; *ARBEIT MACHT FREI*, al CACH, o *KILL YR. IDOLS* i *33430467-J*, a la Ciutadella de Pamplona. A més, ha participat en col·lectives com ara *Presupuesto 6 €. Prácticas artísticas y precariedad*, a OFF LIMITS, comissariada per Cabello-Carceller, i al projecte *Generaciones* de Caja Madrid.

<http://www.fermindiezdeulzurrun.com/>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRREGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

EMBARRAT

www.embarrat.cat / www.museutrepat.cat / www.interseccio.cat

FERNANDO EPELDE

"REMAKE CAFÉ-FLESH "

Remake Café-Flesh és una pel·lícula artística de caire experimental.

La peça s'afronta com un remake artístic en el qual s'actualitza el conflicte original de *Café-Flesh*, es refan algunes escenes en vídeo sota un criteri contemporani i, tal com es faria en un remake de Hollywood, es fan algunes picades d'ull al material original cercant la complicitat i la nostàlgia de l'espectador.

El resultat és, essencialment, un remake sonor: una remodelació completa de la banda sonora de la cinta

original que proposa una lectura diferent de les escenes íntegrament pornogràfiques del film i que reflexiona sobre l'evolució del porno des del moment en el qual es va concebre la pel·lícula fins a avui (exactament trenta anys després).

Així mateix, el film i la banda sonora (creada per a l'ocasió) estableixen diferents estratègies per canviar l'experiència del visionament: spoken word, contemporània, pop... i algunes picades d'ull als sons dels vuitanta, així com al panorama indie actual, que suposen en si mateixes una reflexió entorn de la idea del remake i el poder de la banda sonora com a eina cinematogràfica.

La peça ha estat creada durant una residència artística a la Nave de Música del Matadero de Madrid.

Director de fotografia / Ayudante de direcció: **Pablo Zapata**

Video Collage audiovisual. 37' 38"

Banda sonora original

**No podran entrar menors de 18 anys*

Veure vídeo: <https://vimeo.com/69537034>

EMBARRAT

FERNANDO EPELDE

Fernando Epelde (Ourense, 1980) desenvolupa la seva activitat en els àmbits del so, la imatge i la paraula, molt focalitzat en la recerca de nous llenguatges mixtos combinant totes les disciplines anteriors sobre el paper o sobre l'escenari.

L'any 2012, obté el premi Proyecto Demo amb la formació musical Modulok, amb la qual actua al Festival Internacional de Benicàssim. Actualment, la banda acaba de mesclar un disc

sobre la figura del fotògraf Alberto García-Alix, enregistrat durant una residència sonora a la Nave de Música de la Comunitat de Madrid.

En aquest moment, prepara dos projectes de dramaturgia: *Street art symphony*, amb una ajuda d'Iberescena, a Berlín, i *La cara pública*, al programa Dramaturgias Actuales de l'INAEM.

Durant l'any 2014, participarà com a actor al nou muntatge de la companyia gallega *Voadora*, dirigit per Marta Pazos, i publicarà el seu nou disc, *Viejo, com a Raposo*.

<http://fernandoepelde.wordpress.com/>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

EMBARRAT

FERNANDO JOSÉ PEREIRA

"NEWS OF DESOLATION "

Dues històries paral·leles van apropant-se fins a confluïr cap al final de la pel·lícula.

D'una banda, imatges de paisatges desolats provant d'incorporar la idea benjaminiana de la seva tesi de la història, és a dir, allò que queda després de la tempesta del progrés. Un paisatge desolat on no creix res més

que cables, alguns papers i tubs de plàstic i maquinària abandonada.

D'altra banda, les paraules, veritables i dures, d'una ciutadana grega, una jove artista visual que ens diu, mirant-nos als ulls, què és ara la desolació. La por a gairebé tot: a l'altre, al carrer... Poques expectatives de futur. La frustració i, sobretot, la intensa necessitat de deixar-ho tot enrere i anar-se'n.

News of desolation és una pel·lícula en blanc i negre amb els intensos sons de les protestes reals. El so funciona com a cola per connectar les dues històries.

Aquesta pel·lícula és la meua «resposta» a un correu electrònic enviat des de Grècia per una amiga: la dona de les imatges. Aquest correu electrònic se'm revela com un poema, un poema tràgic, que és el text de la pel·lícula, però, al cap i a la fi, és una imatge real de la realitat. Almenys per a nosaltres...

Videoprojecció: 12' 33"

**No opta al premi EMBARRAT*

Veure vídeo: <http://vimeo.com/81589708> - password :fpvideos****

FERNANDO JOSÉ PEREIRA

Fernando José Pereira (Porto, 1961). Llicenciat en arts plàstiques per la Universitat de Porto i doctor en belles arts per la Universitat de Vigo.

Exposa regularment en galeries, museus i llocs diversos. Les seves participacions més recents són a The 10th Berlin International Directors Lounge [DLX], a Berlín, Alemanya (2014); Region 0. The Latino Video Art Festival of New York, al Centre Joan Carles I d'Espanya de la NYU, Nova York, EUA (2013), i *Coleção de Serralves. Obras recentes*, al Museu Serralves, Porto, Portugal (2013).

És autor de diversos textos. Els publicats més recentment són *Larada de la utopia*, a la revista *História da Arte. Ensaïos Contemporâneos, Brasil* (2011), i *News of the desolation. Notes on art and real*, a *The International Journal of the Arts in Society*, Illinois, EUA (2010).

Ha pronunciat conferències recentment a la Finnish Academy of Arts, a Hèlsinki, Finlàndia (2014); al Centre Skaftfell d'Arts Visuals, a Seyðisfjörður, Islàndia (2012), i a les Looking North Conferences, a Newcastle, Regne Unit (2010).

http://www.virose.pt/fjp/fjp/Fernando_Jose_Pereira.html

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepapat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepapat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAPAT
DE TÀRRAGA

MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

IRATXE YÁÑEZ

"AITA 2.0"

AITA 2.0 és una obra plàstica de caire escultòric contenidora de memòria. Una memòria particular que serveix el record d'un passat agrícola. Aquesta memòria representa els nous camins que ha creat la societat, és una memòria particular que ha esdevingut el canvi, que ha viscut la revolució industrial.

Són imatges que reflecteixen la vida agrícola. Una família, el pare, el fill, les primeres migracions del camp a la ciutat i el descobriment d'un nou món, el París del 68, la cigarreta que mai no va encendre.

Aquestes caixes al·len aquesta història, malmesa, usada i passada. Les imatges d'aquestes caixes són restes. Són imatges que ja han estat transferides a un altre paper, i aquesta part ja transferida és la que s'il·lumina davant l'espectador, per tal de provocar en ell una mirada, una contemplació envers el passat, i despertar-li la seva pròpia memòria particular.

Làmines de paper impreses i intervingudes dins caixes de fusta il·luminades

IRATXE YÁÑEZ

Iratxe Yañez, artista plàstica, viu i treballa a Bilbao.

És llicenciada en belles arts per la Universitat del País Basc (2010) i màster d'investigació i creació en art també per la UPV/EHU (2013).

Ha participat en diverses mostres col·lectives, com ara *Ikas-Art 2010* i a l'exposició *Gorantz*, a la galeria Windsor Kulturgintza (2012). Alhora, ha estat premiada amb el segon premi al XXIII Concurs d'Idees per a la Realització d'un Múltiple Cap d'Any UPV/EHU. Ha estat partícip de dues edicions d'Arteshop Bilbao, on va quedar finalista a l'edició del 2013 amb una

intervenció en un espai comercial. També ha participat amb la comunicació titulada *De la fotografia a la pintura* al I Congrés Internacional Art, Memòria i Democràcia.

<http://www.iratxeyanez.com>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ
AGRÀRIA CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

www.embarrat.cat / www.museutrepat.cat / www.interseccio.cat

JAVIER MAGERIT

“ALGUNOS RECORTES”

les coses tal com se'ns presenten, és una resposta vàlida a aquest món ideal ple d'errors pel qual camino.

Collage de paper i àudio

Malgrat que, en el meu cas, la creativitat és un joc en el qual provo de posar en ordre el meu interior, un trencaclosques per al qual fabrico peces que facin tangibles sensacions, dubtes, pors o desitjos, moltes vegades més impossible abstreure'm de la societat porquera en la qual visc. I en comptes d'un joc d'interiorització, es converteix en una resposta directa al també complex món exterior.

Algunos recortes és una selecció de collages per a La Gran Máquina. Uns són manuals i d'altres són sonors. En ambdós casos, és una fragmentació de diferents elements originals que, muntats entre si, cobren una nova vida. Crec que el collage, amb la imperfecció dels talls, amb la força que atorga el fet de modificar el sentit de

JAVIER MAGERIT

Javier Magerit (Madrid, 1973) és autodidacta i creador multidisciplinari. Ha treballat a la ràdio convencional i a l'experimental, en gestió cultural, en el món de la música i en el del curtmetratge. Actualment, el collage i el fotomuntatge (pegament, paper i tisores) s'ha convertit en el seu llenguatge de referència. Aquesta tècnica li permet allunyar-se del món electrònic i informatitzat que ens envolta per acostar-se a les seves obsessions des d'una posició més propera.

Ha exposat els seus treballs a Barcelona, Madrid i Berlín. Paral·lelament, es troba immers en la construcció de peces sonores, també en forma de collage, que acompanyaran diversos dels seus propers treballs.

<http://www.javiermagerit.com>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Nàtalia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

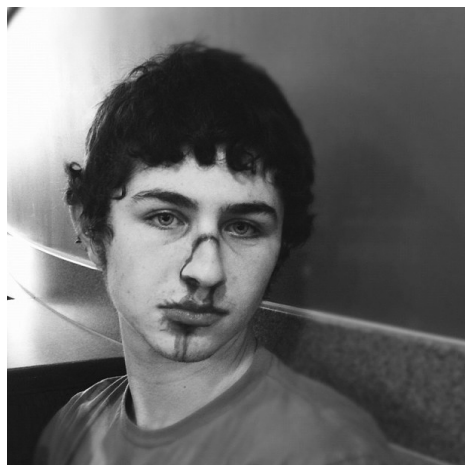

EMBARRAT

www.embarrat.cat / www.museutrepat.cat / www.interseccio.cat

JORDI V. POU

“BROKEN NOSES”

La popularització de tecnologies com els *smartphones* i les xarxes socials ha provocat que es facin i es comparteixin més fotografies actualment que en cap moment previ de la història. Ha estat una evolució exponencial i molt ràpida que ha portat al que diversos autors anomenen popularització de la fotografia. Aquesta popularització no sols ha fet créixer la quantitat d'imatges, sinó que també n'ha definit nous usos, nous límits. I és en aquests límits, en la redefinició d'uns espais fins ara ben delimitats, on sorgeixen els dubtes, on sorgeix *Broken noses*.

Broken noses és una col·lecció metòdica d'imatges compartides públicament a Instagram, totes

elles retrats de persones amb el nas trencat. En la seva majoria, són autoretrats, allò que ara en diuen selfies. Totes les imatges han estat triades i col·leccionades per Jordi V. Pou, que les mostra juntes al web del projecte, <http://brokennoses.net>. Actualment, el projecte recull més de tres mil imatges, acumulades de l'inici, a mitjan març de 2013.

Broken noses pretén crear un espai incòmode que ens porti a qüestionar-nos on són els límits de les imatges que compartim a les xarxes socials, els motius que ens impulsen a compartir-ho tot i les conseqüències. Tot plegat com a reflex del canvi de valors lligat a la indefinició dels límits entre l'espai públic i el privat. Per què la gent comparteix una imatge com aquesta? On són els límits de la privacitat en l'era de la fotografia en xarxa? Els límits entre privat i públic són ara més febles que mai, i la fotografia i les xarxes socials en són les grans responsables.

Col·lecció de 3.000 imatges compartides a Instagram. Projecció vídeo

JORDI V. POU

Jordi V. Pou (Lleida, 1968). Fotògraf. Des dels seus primers treballs, al final dels noranta, ha encaminat la seva obra cap a la recerca dels límits i les possibilitats de la fotografia com a eina. Aquests últims anys s'ha endinsat especialment en àmbits relacionats amb les noves tecnologies, els *smartphones* i les xarxes socials. Els seus darrers projectes exploren aquestes noves eines i presenten i qüestionen la seva influència en la fotografia. Destaquen treballs com *Kokovoko*, *Observed(o)*, *Ref. 1048* i *Broken noses*.

El seu treball s'ha exposat en festivals de fotografia com PhotoEspaña, Latitudes i Primavera Fotográfica. Ha participat en exposicions individuals i col·lectives en llocs tan diversos com Madrid, Barcelona, Nova York, San Francisco, Melbourne, Berlín o Lleida. També ha estat convidat com a conferenciant, entre d'altres, al festival Latitudes (Huelva), a les escoles Elisava i Grisart (Barcelona), al festival Emergent (Lleida), a Visiona/UIMP (Osca) i a la FotoFesta de l'Espai Català-Roca.

<http://jordivpou.info>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrrrega
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRREGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

lleida
terracó

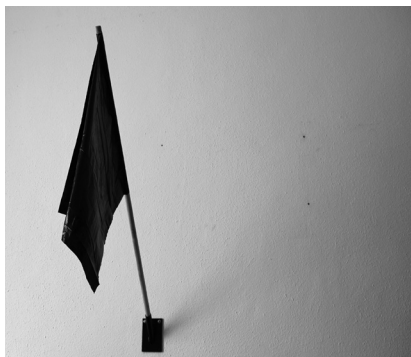
bonart

EMBARRAT

JUAN PABLO ORDÚÑEZ, MAWATRES

“DEL DOMÈSTIC AL POLÍTIC”

El projecte *Banderas negras* comença amb la cerca d'un símbol capaç d'afectar l'imaginari polític a partir de materials domèstics. Es construeix un símbol de ràbia, de lluita i de crit: una bandera feta amb un pal d'escombra i una bossa d'escombraries. El recorregut es fa en una direcció: del si d'allò domèstic a l'imaginari polític. El projecte s'ha desenvolupat en diferents formats, com ara la intervenció en carrers sencers en contextos on han succeït esdeveniments concrets, intervencions puntuals en contextos concrets o en format de taller i publicació.

Les banderes són simples trossos de tela; no obstant això, la seva càrrega simbòlica és capaç d'agitar les emocions, remoure les consciències, despertar adhesions, odis... La bandera segueix sent un element de demarcació territorial, una icona per a la pau i per a la batalla, de manera que l'art mai no va poder inhibir-se de tota aquesta càrrega de simbologia, de magnetisme, de poder i... d'imatge de poder.

Si la tela de la bandera es converteix en plàstic, en una bossa d'escombraries de plàstic negre, i el masteler no és res més que un pal d'escombra, té lloc una operació lingüística en la qual el significat, el significat i la imatge entren en una batedora ideològica d'alt voltatge polític. Un clic escarrit i precís acciona la batedora i el resultat és d'una eficàcia sorprenent. Perquè, en realitat, tot aquest procés té la virtut de vincular l'economia de mitjans a l'economia del sentit proporcionant, a més, riquesa visual, crítica institucional, participació, subversió, insubmissió i ironia.

Instal·lació. 18 pals d'escombra i bosses de plàstic

JUAN PABLO ORDÚÑEZ, MAWATRES

Viu i desenvolupa la seva activitat artística i de recerca a Bilbao.

Actualment està desenvolupant la seva tesi sobre la capacitat que té la intervenció artística de modificar un context. És responsable del programa d'intervencions artístiques al pont de Deusto (Bilbao). Ha estat professor convidat al màster universitari d'art contemporani tecnològic i performatiu de la Universitat del País Basc.

L'any 2013, va ser becat per la fundació Bilbao Arte per al desenvolupament del projecte *Intervención ≠ Participación*.

Ha exposat de manera col·lectiva en institucions com el Museu Guggenheim de Bilbao, el MUSAC de Lleó o Lavitrine de Llemotges (França). De manera individual, el seu treball s'ha vist al Centro Cultural Montehermoso de Vitòria i al MA Studio de Beijing (Xina).

<http://www.mawatres.com/>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Nàtalia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

EMBARRAT

www.embarrat.cat / www.museutrepat.cat / www.interseccio.cat

JULIA MARISCAL COMÍN

"OSCILLATIONS"

Oscillations (2011-2014) és una performance durant la qual Julia Mariscal i el músic Simon Williams activen un objecte performàtic compost d'uns fotosensors. Aquests fotosensors estan coberts per una imatge perforada de l'esquena de l'artista. Quan la llum entra dins l'objecte a través d'aquests orificis, es genera un so que respon directament a les condicions ambientals (llum, temperatura, pressió), constituïdes en interacció amb el públic i l'espai físic. La naturalesa d'aquest sistema,

totalment analògic i inestable, permet als dos performers tant guiar el so com ser guiats per ell, depenent de les variacions que es puguin donar a cada moment específic. La llum que es filtra a través dels forats de la imatge de la pell de l'artista es converteix en un mapa que guia el músic, la qual cosa al·ludeix a les rutes estel·lars de navegació seguides pels exploradors al llarg de la història.

La singular localització de l'espai del Museu Trepapat estableix un paral·lelisme entre cos i espai industrial mitjançant el concepte pell, la qual cosa aporta una nova dimensió al projecte. La memòria històrica de l'espai es converteix en una vivència pròpia a través de l'experiència. Aquesta nova comprensió resultant tradueix l'espai com una entitat que sent, que dilueix el so i la matèria. Cos i fàbrica, memòria i present. L'aparent solidesa de l'espai industrial queda penetrada pels ritmes i les fisicalitats, i entra a formar part d'una experiència més conscient de l'espai habitat.

Performance. Objecte performàtic compost de fotosensors

JULIA MARISCAL COMÍN

Neix a Barcelona l'any 1981. Actualment, viu i treballa en aquesta ciutat. L'any 2006, cursa un postgrau de belles arts al Chelsea College. Algunes exposicions individuals de l'artista són *Pendulum*, a la galeria Franco de Toledo Art Projects (2013); *No moon*, a Demolden Video Project, Santander (2013); *Horizontal pleat*, a la galeria Oblong de Londres (2009), i *To chew missing parts or Temporal modes*, al Grand Palais de Berna, Suïssa (2008).

Ha estat en nombroses exposicions col·lectives, entre les quals destaquen: *Present indicatiu*, a Sant Andreu Contemporani, Fabra&Coats, Barcelona; *Escampar els fems*, a la

Biennial de Jafre (comissariada per Carolina Grau); *El décimo tramo*, part del programa Jugada a 3 Bandas (comissariada per Lorena Muñoz-Alonso), a la New Gallery de Madrid, i *La condició narrativa* (comissariada per Alexandra Laudo), exposició itinerant a la Capella, Barcelona i Montreal.

Paral·lelament, col·labora amb l'artista Rita Evans en un projecte de performance sota el nom *The Objectifiers*, que han presentat a la galeria 176 de Londres i a la Tate Britain dins el programa Late Tate 2009.

<http://www.juliamariscal.com>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

Diputació de Lleida

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

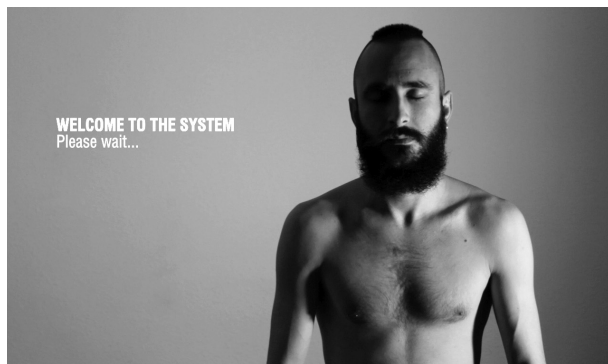
Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

MIGUEL ANDRÉS

"SYSTEM"

Sistema. Un grup o conjunt d'elements interrelacionats, interdependents o que interactuen formant una entitat col·lectiva; un conjunt metòdic o coordinat de les parts, fets, conceptes, etc.

Qualsevol esquema de classificació o disposició.

Un mètode o complex de mètodes.

Un punt de vista o la doctrina utilitzada per interpretar una branca del coneixement. El sistema (sovint

del capital) la societat es vesteix com un entorn a explotar, restringir i reprimir individus.

Sistema operatiu. Una col·lecció de programari que gestiona els recursos de *hardware* de l'ordinador i proporciona serveis comuns als programes informàtics.

Tot sistema necessita unes bases establertes que el sustentin i n'evitin el col·lapse. Sens dubte, el sistema socioeconòmic que empara els humans no està exempt d'aquestes regles.

Per a un correcte funcionament, cal programar els terminals/individus amb les nocions bàsiques de funcionament. Les normes socials i la religió només en són algunes, ja que qualsevol estímul rebut de l'exterior és assimilat com a propi.

Aquesta peça pretén ser una al·legoria digital (al més pur estil del segle XXI) de com el Sistema insereix en nosaltres les pautes bàsiques per a la seva perpetuació. D'aquesta manera, són els mateixos individus els qui defensen les bases d'aquest: el seu Sistema.

Performance

Projecció vídeo. 4' 49"

Veure el vídeo: <http://miguelandres.com/system1.html> - password: 1234

MIGUEL ANDRÉS

Es considera investigador, nihilista i reflexiu.

Va néixer el 1982, l'any del Mundial, en un lloc de Múrcia el nom del qual no vol recordar —diu.

Sempre el van atreure les arts, i encara que des de nen havia volgut ser actor, va acabar estudiant publicitat i exercint de director d'art durant alguns anys en agències de Madrid i València.

Després de la crisi del 2008, la seva vida va canviar com la d'altres i va anar trobant el seu camí. Sense saber-ho, havia entrat en el món de l'art. Experimentant, va flirtejar amb diversos camps de les arts visuals fins a donar amb la performance i el videoart, que són l'eix principal de la seva obra. Des de llavors, ha participat en diverses exposicions i festivals d'àmbit nacional i internacional.

Actualment, resideix a Barcelona i dedica la seva vida al món de l'art, entre altres quefers.

<http://miguelandres.com>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA

MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

Diputació de Lleida

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

OLAIA SENDÓN

“KAUFLAN”

Kauflan és una sèrie de textos que els amics que han volgut han pogut llegir davant de la càmera.

Pertanyo a una generació a la qual se li va dir que tot era possible, que el món era meravellós i que Espanya anava bé. Estrenàvem la llibertat per la qual havien lluitat els nostres pares i que els nostres avis ni tan sols no havien pogut imaginar.

Vam estudiar, vam aprendre idiomes... joves sobradament prepa-

rats, deien que érem. És trist comprovar que aquesta afirmació era certament real i que aquell món d'oportunitats no era altra cosa que la secció d'oportunitats d'un comerç global. I mentre el futur que vam imaginar s'esquerda, veiem com la llibertat i els drets que vam heretar es van diluint rere una cortina de por i paràlisi.

D'aquest xoc neix *Kauflan*, una metàfora del món en el qual vam acordar viure, amb una lògica i unes normes ocultes que crisis com l'actual fan paleses d'una manera lamentable.

Vídeo: 5' 47"

Veure vídeo: <https://vimeo.com/91016670>

OLAIA SENDÓN

Olaia Sendón (1978) és llicenciada en comunicació audiovisual i compagina la feina de professora a l'EOI Imaxe e Son de A Corunya amb la seva faceta de documentalista i videoartista (uns camps que en absolut no veu allunyats). És per això que els seus treballs es mostren tant en festivals de cinema documental (Festival de Màlaga, Festival d'Ourense, Alcances, etc.) com en fires o exposicions d'art (SH Contemporary de Xangai, Casa Asia Feria CIGE de Pequín, Mostra Internacional Gas

Fenosa, etc.). Aquest any 2014 ha estat, amb *Petites superfícies*, dins de «Dispositivos post», i amb *Kauflan* ha guanyat el VIII Premi Auditorio de Galicia para Novos Artistas.

<http://olaiasendon.wordpress.com>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRREGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

centre d'art la panera

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

PEIO IZCUE BASAIL

"T.I.N.A."

És un engany a l'espectador.

T.I.N.A. parteix de fotografies publicades per les oficines de turisme oficials dels països que estan o han estat considerats fins fa ben poc com els principals paradisos fiscals (Aruba, les Caiman, Bahames, Barbados, Panamà, Brunei, Singapur, Luxemburg, Suïssa, Andorra, Gibraltar, Mònaco i l'illa de Man).

T.I.N.A. («There is no alternative», un eslògan encunyat per Margaret Thatcher als anys vuitanta) és una reflexió sobre la manera com el poder utilitza imatges com a eina de manipulació de la nostra subjectivitat per tal de posar-la al seu servei.

Potser *T.I.N.A.* és quelcom inofensiu, quelcom inoperant en l'àmbit polític. Potser aquest

comentari suposarà la immolació de la mateixa obra. Però si serveix per fer una petita reflexió entorn de la funció actual de l'art, benvinguda sigui aquesta immolació.

Potser *T.I.N.A.* és simplement un desfogament personal estèril, davant aquest camí a la barbàrie.

Imatges elaborades amb el software AKVISART

Làmines emmarcades. Diverses mides

PEIO IZCUE BASAIL

Peio Izcue Basail (Pamplona, 1974) prové del món de la fotografia, en el qual fou introduït d'una manera més profunda pel fotògraf Carlos Canovas.

Treballa la imatge des d'un punt de vista crític, per la qual cosa prova d'investigar-ne la utilització com a font de manipulació social, de creació de mites culturals. També li interessa la utilització de l'art com a ritual, com a socialització de les pors individuals, tot contradient (potser no gaire) el mateix Walter Benjamin.

Fonamentalment, entre els anys 2011 i 2014, ha realitzat diverses exposicions col·lectives i individuals en diversos museus, centres culturals, llibreries i bars.

<http://peiobasail.com/>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Nàtalia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

Intersecció

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ AGRÀRIA CAL TREPAT DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

www.embarrat.cat / www.museutrepat.cat / www.interseccio.cat

PSJM

“LA ISLA DE HIDRÓGENO”

La isla de hidrógeno és un projecte desenvolupat en diversos mitjans: escultura, vídeo, instal·lació, web-site, dibuix i una novel·la utòpica.

El projecte parteix de la creació d'una obra per a l'espai públic, un monument utòpic i relacional subjecte a les lleis de l'entropia. Una miniplanta energètica, de font solar i emmagatzematge d'hidrogen, amb un jardí macaronèsic, un estany i una sèrie de serveis dels quals l'usuari pot gaudir acomodat a les gandules ubicades a la seva base: el consum de música, el consum d'informació sobre el consum i el consum de raigs UVA. Serveis i funcions que PSJM empra com a signes els referents dels quals són els estils de vida i que responen a la idea d'utopia entròpica, timó conceptual de tot el projecte.

Vídeo 3D. 3' 37"

Web amb ordinador

**L'escultura de la fotografia es troba al museu Artium de Vitoria-Gasteiz*

Veure vídeo i entendre el projecte:
http://www.psjm.es/index_isla.html

PSJM és un equip artístic format l'any 2003 per Cynthia Viera (Las Palmas, 1973) i Pablo San José (Mieres, 1969) que opera des de Berlín. Han exposat a ciutats com Nova York (*The real royal trip... by the arts*, MoMA PS1, en col·laboració amb El Perro i Aitor Méndez; DIVA NY 07, galeria Blanca Soto), Basilea (Volta 07, Riflemaker Galler), Miami (Pulse 08, galeria Espacio Líquido), Berlín (Scala, Freies Museum, Whiteconcepts), São Paulo (galeria Baró Cruz), Estocolm (WIP:sthlm) o Londres (Riflemaker Gallery, A Foundation) i també en nombroses mostres col·lectives i individuals a Espanya (Artium, MNCARS, DA2, Fundació Tàpies, CAAM, TEA, Laboral, etc.). Han estat inclosos a la publicació *Younger than Jesus. Artist directory. The essential handbook to*

the future of art, del New Museum de Nova York, editada per Phaidon. També han estat inclosos entre els cent artistes més representatius de l'art polític internacional al llibre *Art & agenda. Political art and activism*, editat per Gestalten.

<http://www.psjm.es>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA

MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

Diputació de Lleida

bonart

SARA PONSARNAL

"NUMBERS"

No hi ha cap màquina més potent, completa, complexa... en definitiva, més grandiosa que el cervell humà. Un cap ho màquina i ho controla tot i, tanmateix, hem estat seduïts per les nostres pròpies invencions. Aquestes ens han envaït de productes que no podem deixar de consumir i, per tant, de produir. On és la fina línia que separa el producte del productor?

Jo no la veig. Al cap i a la fi, només veig números, llargues llistes de números. Envaïxo un espai amb caps, les nostres grans màquines. Seriat i numerats, volten pel terra, pengen d'un fil o estan amuntegats fent cobrar vida a un espai ara inert. Producte i productor es fonen per passar a ser la mateixa cosa: un número. Deshumanitzem la persona convertint-la en un número i, al igual del producte, pot ser sumable, restable o substituïble. No hi ha distinció, només interessa la suma final.

7 caps. Escultura. Fibra de vidre

SARA PONSARNAL

Sara Ponsarnal (Lleida, 1970) inicia els seus estudis artístics l'any 1990 a l'escola industrial de Barcelona, on cursa l'especialitat d'escultura fins al 1994. Paral·lelament, es llicencia en escultura per la Universitat de Barcelona l'any 1997. Posteriorment, obté la suficiència investigadora en el marc del programa de doctorat «Espai públic i regeneració urbana», impartit a la Universitat Autònoma de Barcelona. L'any 1992, obre el seu primer taller, juntament amb

uns altres cinc artistes multidisciplinaris, en una antiga nau del Poblenou de Barcelona.

El 1996, inaugura el seu primer espai en solitari, una galeria-taller, al Poble Espanyol de Montjuïc. Durant aquests anys, participa en diverses exposicions col·lectives (La Frassa», «Viceversa», «Deblau d'aigua», etc.) i individuals («Presoners del mite», «Presoners de secà», «Històries», etc.).

És autora d'obres com l'escultura d'Anna Frank, el monument a Pi i Margall o el parc d'homenatge a Pere Calders, totes elles a la ciutat de Barcelona.

Actualment, viu i té el taller a les Garrigues. Ha estat treballant com a professora al Departament d'Escultura de la Universitat de Barcelona, alhora que ha presentat una exposició individual a l'Institut d'Estudis Ilerdencs, «00.00.00», i una mostra col·lectiva de fotografia i escultura que s'exposarà a diversos museus fins al 2015, «Pols, cops i esquerdes».

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014

Museu Trepat de Tàrraga

Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

EMBARRAT

VERÓNICA VICENTE

“UNA ESTRATÈGIA DE L'APARENÇA”

Una estratègia de l'aparença és una investigació sobre l'absència de la societat, del mateix individu, a la ciutat contemporània.

Proveïda d'un jersei del mateix color que el de l'entorn, m'hi he ficat literalment dins en un acte d'autoreconeixement, de recerca de mi mateixa. Però l'única cosa que he trobat ha estat la meua pròpia absència davant la monstrositat

de l'espai contemporani, un espai immensament freqüentat i, no obstant això, buit, impersonal, tràgic.

Amb els seus grans i monòtons edificis, la ciutat ens atrapa i ens engoleix. No som res ni ningú davant els ulls de la gran urbs contemporània. El gris del formigó s'expandeix pertot arreu i ens fa pràcticament invisibles. La societat perd el seu segell personal, la seva identitat: un llibre sense portada, una cara sense rostre. Absents, adormits i alienats, vivim obsessionats amb el temps fins a límits absurds, estructurat en cíclics rutines de producció i consum. Hi veiem sense mirar, acceptem sense pensar. Un mateix patró vesteix la multitud. Autèntics clons, germans bessons. Som mercaderia i objectes fabricats en cadena. Ciutats de grans embotellaments i aglomeracions, una societat d'immensa solitud i aïllament. Incomunicació absoluta tot i estant envoltats de gent al metro. Talment com màquines programades, no ens pertanyem, no tenim temps a conèixer-nos ni a reconèixer-nos. Un món col·lapsat per l'anar i venir. No queda rastre, les nostres petjades llisquen pel desgastat sòl. Una agulla en un paller, una identitat extraviada.

Video. 6' 14"

Veure vídeo: www.veronicavicente.es/vero/una-estrategia-de-la-apariencia

VERÓNICA VICENTE

Verónica Vicente, nascuda a Tomiño (Pontevedra) el 1988, és graduada en belles arts per la Universitat de Vigo (2006-2010) i ha estat becada amb un Erasmus a l'École Supérieure des Beaux-arts d'Angers, França (2008-2009). Màster internacional de fotografia conceptual i artística per l'escola madrilenya EFTI (2011) i màster d'art, museologia i crítica contemporànies per la Universitat de Santiago de Compostel·la (2012).

Ha rebut el primer premi al primer concurs internacional de fotografia d'escultura El Museu Imaginari de l'Escultura, convocat per la Subdirecció General de Promoció de

les Belles Artes (Ministeri d'Educació, Cultura i Esport) i pel Museu Nacional d'Escultura (2013), així com el premi Novos Valores 2011, en la modalitat de fotografia, de la Diputació de Pontevedra.

<http://www.veronicavicente.es>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Nàtalia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA
MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

ZORAIDA ROSELLÓ / PAOLO PIRAS

"ORIZA SATIVA"

Oryza Sativa neix amb la voluntat observacional d'en Paolo Piras i la Zoraida Roselló d'una descoberta: l'arròs. El context espacial, que, naturalment, el fa propici, conforma la unitat visual d'un paisatge protagonista al projecte: el delta de l'Ebre.

El viatge que descriu el treball està marcat per la casuística i la lògica de l'absurd. Caçant sons i imatges de l'escenari natural del delta, el

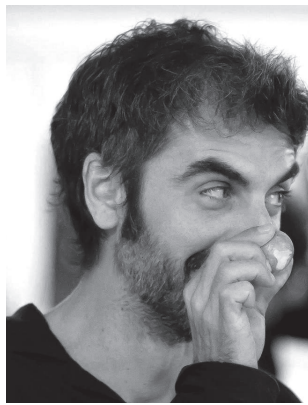
duo s'apodera de fragments d'una realitat per exposar-ne una altra on les normes del joc presumible entre imatge i so han canviat.

L'obra es presenta com un tangram audiovisual contingut en set parts. El muntatge, en aquest nombre de peces sonores i visuals, celebra el poder suggestiu de la numerologia i simbolitza, tangencialment, una gènesi divina del món.

Vídeo. 43 '

Teaser: <https://vimeo.com/87069721>

ZORAIDA ROSELLÓ / PAOLO PIRAS

Van començar a treballar com a col·lectiu autodidacta el gener de 2012, quan les seves inquietuds creatives els van portar a experimentar amb el gènere audiovisual. Mesclant els coneixements d'ambdós, van començar a treballar plegats intentant crear un llenguatge propi, experimental i fresc.

Treballant paral·lelament les imatges de la Zoraida i els sons d'en Paolo, van aconseguir

crear un producte en el qual l'audiovisual sorgeix de la interacció directa entre l'estudi de l'harmonia de les imatges i la postproducció sonora, que va generant quelcom on els ritmes d'edició de les imatges i la producció de nous sons generats a partir del so ambiental original sorgeixen en paral·lel. Així, aconseguixen mantenir un respecte entre la percepció visual i la sonora.

<http://azora.hotglue.me/?videoART>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

intersecció

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ AGRÀRIA CAL TREPAT DE TÀRRAGA
MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

JURAT PREMI EMBARRAT 2014

Glòria Picazo (Centre d'Art La Panera)
Ricard Planas (Revista Bonart)
Anselm Ros (Institut d'Estudis Ilerdencs)
Albert Gusi (Artista)
Natàlia Lloreta (Embarrat)

AGRAÏMENTS A:

Centre d'Art La Panera, Revista Bonart, Albert Gusi, Institut d'Estudis Ilerdencs, Arte a un click, Mega-so, Brigada Ajuntament de Tàrraga, Martí Gasull

EMBARRAT

www.embarrat.cat / www.museutrepat.cat / www.interseccio.cat

MIKEL R. NIETO

“844”

844 és el resultat de la suma de tots els treballadors de la fàbrica J. Trepal des del 1915 fins al 2004. Cada una d'aquestes persones ha participat en la construcció de les màquines agrícoles que es van fabricar, al llarg de setanta anys, en aquesta indústria pionera a Espanya.

Els seus noms estan inscrits d'alguna manera en la història de la fàbrica i en la maquinària que van construir amb les seves pròpies mans.

La proposta consisteix a anomenar cada un d'aquells treballadors, amb noms i cognoms, per tal de donar vida novament a les persones que van omplir un espai que avui dia roman buit.

Instal·lació sonora enterrada a les cendres de la foneria de Cal Trepal.

MIKEL R. NIETO

Nascut a Sant Sebastià. Ha estudiat art a Sant Sebastià, Madrid i Barcelona. Des de fa anys, es troba immers en la pràctica fonogràfica i en la teoria que se'n desprèn. Ha participat en nombrosos tallers amb artistes com ara Xabier Erkizia, Francisco López, Slavek Kwi, Jana Winderen, Jean-Luc Guionnet i Gilles Aubry, entre molts d'altres.

Ha impartit tallers i conferències en diversos centres culturals i universitats. Com a comissari, ha organitzat tallers, concerts i esdeveniments entorn de les eines per a la creació artística digital i les xarxes de difusió obertes. És part de l'equip del Mapa Sonor del País Basc (<http://www.soinumapa.net>); coordinador de Hots! Radio (<http://www.hots-radio.info>), i coeditor a <http://www.mediateletipos.net>

<http://www.mikelrnieto.net>

LA GRAN MÀQUINA

Del 6 al 24 de juny de 2014
Museu Trepat de Tàrraga
Festival Embarrat

COMISSARI

Jesús Vilamajó

DIRECCIÓ FESTIVAL EMBARRAT

Natàlia Lloreta i Jesús Vilamajó (Intersecció)

ORGANITZA

Museu Trepat i Intersecció

Intersecció

MUSEU DE LA MECANITZACIÓ
AGRÀRIA
CAL TREPAT
DE TÀRRAGA

MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

centre d'art la panera

SEGRE

arte a un click*

bonart

